Ruach Bediening Nuusbrief

Julie 2026

Sarel en Gerda Reinecke

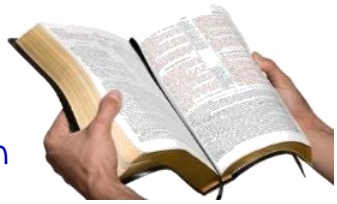
In hierdie Nuusbrief

1. Gedagte vir die maand 2
2. Gebedsterapie sessies 2
3. Getuienisse 2
   a. Die leë begrafnis 4
   b. Oom Willem 7
4. So terloops 8
   a. Old keys won't open new doors 8
   b. TV lisensie 8
   c. Is dit maar al? 8
   d. Mighty Men – Bosveld 2026 9
   e. Bosveld vroue 9
5. Beplanning vir volgende maande 9
6. Fisiese Wetenskap Aanlyn klasse 10
7. Afsluitings 10

1. Gedagte vir die maand

Matthéüs 11:28

Kom na My toe, almal wat uitgeput en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee.

Let op wat Jesus nié gesê het nie. Hy het nie gesê: "Kom na My toe, wanneer jy jou lewe reggekry het nie, wanneer jy weer sterk voel en wanneer jy al die antwoorde het" nie.
Hy sê: Kom met jou moegheid. Kom met jou gebrokenheid. Kom met die dinge wat jy nie meer alleen kan dra nie.
Jy hoef nie eers beter te voel voordat jy na Hom toe gaan nie. Jy mag kom net soos jy vandag is.
Jesus weet ook iets van rus te midde van moeilike omstandighede. In Markus 4 was Hy saam met sy dissipels in 'n geweldige storm. Die wind het gewaai, die golwe het oor die boot geslaan en die dissipels was oortuig dat hulle sou vergaan.
Maar Jesus het geslaap. Hulle het Hom wakker gemaak en uitgeroep: "Gee U nie om dat ons vergaan nie?" Toe het Jesus opgestaan en die storm stilgemaak.
Maar dink 'n oomblik hieraan: Dit was nie die wind wat Hom wakker gemaak het nie. Nie die golwe nie. Dit was hulle stem.
Jesus was nie onbewus van die storm waarin hulle was nie, en Hy is ook nie onbewus van joune nie. Hy hoor jou wanneer jy roep. Jy hoef nie die perfekte woorde te hê nie. Jy mag eenvoudig sê:
"Here, ek is moeg." "Here, ek is bang." "Here, ek het U nodig."

(Gedagte vir die maand, met erkenning aan Dewald - Die e-boek Rustelose Gedagtes is gebore in 'n seisoen toe my eie gedagtes nie tot rus wou kom nie. Vandag wil ek dit heeltemal gratis met jou deel:
☞ *www.dewaldscheepers.com/go*
Jy kan die e-boek op die Daaglikse Hoop-app aflaai en ook na die reeks Rustelose Gedagtes luister.)

2. Gebedsterapie sessies

53	Gebedsterapie sessies in Centurion
5	Gebedsterapie sessies per Telefoon
25	Gebedsterapie sessies per Video Call
16	Gebedsterapie sessies in Middelburg
0	Gebedsterapie sessies in Nylstroom
6	Gebedsterapie sessies in Delmas
105	Totale gebedsterapie sessies vir die maand

3. Getuienisse

Die maand se terugvoer en getuienis wat ons gekry het in die bediening: (Dit gaan alles oor hoe Jesus ook jou, as instrument kan gebruik in Sy Koninkryk: Mat 5:16 Laat julle lig só skyn voor die mense, dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik.)

Getuienis 1: Sarel en Gerda, Dankie vir julle seëngebed oor ons. Ek kan nie glo dat julle al 15 jaar in Delmas is nie!!
As mens almal wat daar kom aanklop het, bymekaar sit, gaan dit n GROOT skare mense wees. Dankie dat julle so getrou en gereeld kom bedien het. Soveel mense getuig dat hulle vrygekom het!! Ekself het ook n paar getuienisse
Ons het lief geword vir jou en Gerda en prys die Here wat so KRAGTIG deur jou werk!!! Dankie dat julle nog bereid is om te kom. Waardeer dit van harte!

Getuienis 2: My Getuienis – Die Mossie by McDonald's

Vir baie jare het ek geleer dat die Here altyd vir my sorg. As enkelma van drie kinders was daar baie tye wat ek nie geweet het hoe ek die volgende dag gaan deurkom nie, maar elke keer het God voorsien. Ek het al van die pad afgedwaal en weer teruggekeer na Hom, en deur alles het Hy my nog altyd vasgehou.

Een dag moes ek klere gaan koop vir my seun wat 'n tydelike werk by die Voortrekkermonument begin het. Al was dit net 'n tydelike werk, wou ek hê hy moes netjies lyk. Ek het geld uitgegee wat ek eintlik nie gehad het nie, maar ek het geweet dit was nodig.

My dogter, wat toe 18 jaar oud was, het saam met my gegaan. Terwyl ons ry, sê sy: "Mama, ek is honger." Ek het geweet ons gaan nou weer geld moet spandeer, en ek het begin wonder of ek dit regtig kon bekostig. Tog het ek besluit om by McDonald's in te ry.

Nog altyd het mossies vir my 'n besondere betekenis gehad. Wanneer ek 'n mossie sien, dink ek aan Jesus se woorde in Matteus 10:31:"Moet dan nie bang wees nie. Julle is meer werd as baie mossies." Ek onthou ook die waarheid dat as God vir die mossies sorg, hoeveel te meer sal Hy nie vir Sy kinders sorg nie.

Toe ek by die bestelbord stop, het iets besonders gebeur.

'n Klein mossie het op die bestelbord kom sit. Hy was glad nie haastig om weg te vlieg nie. Hy het op en af gespring, sy koppie in verskillende rigtings gedraai en my stip aangekyk. Dit was asof sy oë met myne ontmoet het.

Intussen het die dame oor die interkom aanhoudend gevra: "Can I please take your order?" Maar ek het haar skaars gehoor. My aandag was volkome by die mossie. My dogter sê toe: "Mama, die tannie vra wat Mama se bestelling is."

Ek antwoord: "Gee my net 'n oomblik." In my hart het ek geweet die Here praat met my. Ek het na die mossie gekyk en stilweg gesê: "Ja, Here, ek hoor U."

Terwyl ek na hom kyk, het dit gevoel asof die Here hierdie woorde diep in my hart lê:"Waarom bekommer jy jou? Ek sal vir jou sorg – vandag, môre en altyd." Daardie woorde het my diep geraak.

Ek het weer in my hart geantwoord: "Ja, Here, ek weet U sal altyd voorsien."

Net daarna het die mossie weggevlieg.

Ek het toe ons kos bestel en daarna parkeer sodat ons rustig kon eet. Terwyl ons daar sit, vra ek vir my dogter: "Het jy die mossie gesien?"

Sy antwoord: "Ja, Mama. Jy was so op die mossie gefokus dat jy nie eens gehoor het die tannie

vra vir jou bestelling nie." Ek glimlag en sê: "Dit was nie net 'n mossie nie. Die Here het vandag deur daardie klein voëltjie met my gepraat."

Ek het vir haar vertel wat ek in my hart ervaar het: "As God elke dag vir 'n klein mossie kos gee en vir hom sorg, hoeveel te meer sal Hy nie vir my sorg nie? Hoekom twyfel ek? Hy het nog altyd voorsien, en Hy sal aanhou voorsien."

Daardie dag, by 'n McDonald's se bestelbord, het die Here my opnuut herinner dat ek nooit alleen is nie. Hy het 'n klein mossie gebruik om my te verseker dat ek nie oor môre hoef te bekommer nie. Soos Hy vir die mossies sorg, sal Hy ook vir my sorg.

En elke keer wanneer ek vandag 'n mossie sien, onthou ek daardie oomblik. Ek onthou God se liefde, Sy trou en Sy belofte dat Hy nooit Sy kinders sal verlaat nie.

Dit is my getuienis. En ek hoop dat jy of wie ookal altyd sal onthou maak nie saak hoe groot die berg of probleem is nie JESUS sorg altyd as jy dit net in sy hande los.

Mossies/ Sparrows

(Original painting by Helena van der Nest- Strijdhorst)

No need to worry Therefore I tell you, do not worry about your life. Worry is like saying the problem is too big for God, who is your heavenly Father, to handle. So you will worry about it instead. Because you are his beloved child He takes a keen interest in all that happens to you.
He wants to provide and help you. He promises that He will give you all you need for today. Tomorrow He will do the same, and the next day the same. In your relationship with Him, He will give you faith for today. Tomorrow you will have faith for the challenges tomorrow brings, and the grace to meet those challenges.
Matthew 6: 31-33, Luke 12: 11-12, Luke 10: 41

Getuigskrif van Zerilda De Wet

Sommer net 'n paar gedagtes

a. Die leë begrafnis

Die dominee het sy motor voor die klein kerkie gestop en vir 'n oomblik bly sit. Op die passasiersitplek het die begrafnisprogram gelê. **Petrus Smit.** 82 jaar oud. Geen bekende familie. Geen kinders. Geen naasbestaandes. 'n Eenvoudige begrafnis. Hy het gesug.

In al sy jare as dominee het hierdie soort dienste hom altyd hartseer gemaak. 'n Hele lewe. En aan die einde lyk dit asof niemand omgee nie. Toe hy die kerk binnestap, was die eerste rye leeg. Net die orrelis, 'n verpleegster van die ouetehuis en twee kerkraadslede was daar.

Voor in die kerk het 'n eenvoudige houtkis gestaan. Geen groot blommerangskikkings nie. Geen

foto's nie.
Geen huldeblyke nie. Net 'n naam. **Petrus Smit**.**

Die diens het begin. Die eerste lied is gesing. Toe die dominee opstaan om te praat, gaan die agterdeur oop. 'n Vrou stap in. Toe nog een. Toe 'n jong man. Toe 'n bejaarde egpaar. Toe nog mense. En nog. En nog. Binne minute was die kerk halfvol. Toe driekwart vol. Toe moes mense teen die mure staan. Die dominee kyk verbaas rond.

Volgens die ouetehuis het Petrus min besoekers gehad. Volgens sy bure het hy alleen gewoon. Volgens die dokumente was daar feitlik niemand nie. Maar die kerk was nou stampvol. Wie was al hierdie mense? Ná die sang sê die dominee:"Indien iemand iets oor Petrus wil deel, is julle welkom."

'n Bejaarde vrou staan op. Haar hande bewe. "My man is baie jare gelede oorlede." Sy sluk swaar. "Ek het niemand gehad nie." "Die dae was lank." "Die nagte nog langer." "Een middag het iemand aan my deur geklop." Sy glimlag deur haar trane. "Dit was Petrus." "Hy het nie gekom om my probleme op te los nie." "Hy het net gaan sit." "En geluister." Sy vee haar oë af. "Daardie dag het ek nie so alleen gevoel nie." Toe gaan sit sy.

'n Jong man staan op. "Toe ek sestien was, het ek die verkeerde pad gekies." Hy kyk af.
"Baie mense het opgegee op my." "Maar nie Petrus nie." "Hy het elke week tyd gemaak om met my te praat." "Nie om my te veroordeel nie." "Net om te luister." "Vandag het ek 'n gesin."
"Ek het werk." "Ek het hoop." "En ek glo God het Petrus gebruik om my lewe te verander."
Nog mense staan op. 'n Enkelma. 'n Afgetrede onderwyser. 'n Verpleegster. 'n Man wat sy werk verloor het. Verhaal ná verhaal. Nie van groot wonderwerke nie. Nie van geld nie. Nie van roem nie.
Maar van tyd. Tyd om te luister. Tyd om om te gee. Tyd om iemand raak te sien.

Toe staan 'n middeljarige vrou op. Niemand herken haar nie. Sy hou haar selfoon in haar hand. Vir 'n oomblik kan sy nie praat nie. Toe sê sy: "Ek het Petrus nooit persoonlik ontmoet nie." Die kerk word stil. "Ek het net met hom gepraat." Sy lig die foon op. "Hierdie foon was vir jare my enigste geselskap." Trane blink in haar oë. "My man is oorlede." "My kinders woon ver." "Ek het baie dae alleen deurgebring." Sy kyk na die skerm. "Ek het mense gebel." "Maar almal was besig." "'Ek sal jou later terugbel.'" "'Ons praat weer.'" 'Ek is nou net in 'n vergadering.' Sy glimlag hartseer. "Hulle het dit nie sleg bedoel nie." "Die lewe het net aangegaan." Die kerk was doodstil. Toe sê sy die woorde wat diep in almal se harte ingesny het: "Mense het my stem gehoor, maar niemand het my eensaamheid gehoor nie."

Selfs die dominee het sy kop laat sak. "Toe bel ek eendag vir Petrus." 'n Traan rol oor haar wang. "Hy het nie geweet ek huil voordat ek gebel het nie." "Hy kon nie my gesig sien nie." "Hy kon nie die trane sien wat oor my wange geloop het nie." "Maar hy het iets gehoor wat ander mense gemis het."
Sy sluk swaar. "Hy het my hart gehoor." Die kerk was stil. "Daardie gesprek het amper twee ure geduur." "Hy het nêrens heen gejaag nie." "Hy het nie gesê hy sal later terugbel nie." "Hy het net geluister." "En toe ons klaar gepraat het, was my probleme nie weg nie." "Maar ek het geweet iemand gee om."

Sy kyk na die kis. "Daardie iemand was Petrus." Niemand het beweeg nie.

Toe staan die verpleegster van die ouetehuis op. "Daar is iets wat julle moet weet." Sy haal 'n klein notaboek uit haar handsak. "Ek het dit tussen Petrus se goed gekry." Sy maak dit oop. Daar was net een sin wat oor en oor geskryf was: 'Here, wys my vandag iemand wat ander mense miskyk.'

Die dominee voel hoe sy keel toetrek. Hy kyk af na die preek wat hy die hele week voorberei het. Toe maak hy dit toe. Stadig. Hy kyk op na die mense. "Vandag het ek iets geleer." Die kerk was

doodstil. "Ek het gedink hierdie begrafnis gaan oor 'n man wat alleen gesterf het." Hy kyk deur die oorvol kerk. "Maar ek was verkeerd." "Hierdie man het verstaan wat baie van ons vergeet."

Hy haal diep asem. "Ons leef in 'n wêreld vol boodskappe." "WhatsApps." "E-posse." "Oproepe." "Kennisgewings." "Maar tog is daar mense wat nog nooit so alleen gevoel het soos nou nie."
Niemand het beweeg nie. "Ons sien die boodskap." "Maar nie altyd die trane daaragter nie."
"Ons hoor die stem." "Maar nie altyd die pyn daaragter nie."
"Ons vra: 'Hoe gaan dit?"'
"En ons aanvaar die antwoord: 'Dit gaan goed.'"

Die dominee se stem breek. "Terwyl daardie persoon dalk net gewens het iemand sou langer luister." Hy kyk na die kis. "Petrus het nie op groot verhoë gestaan nie." "Hy was nie 'n bekende man nie." "Hy het nie roem gesoek nie." "Hy het net tyd gemaak vir mense." "En soms is dit die grootste geskenk wat ons vir iemand kan gee."

Die kerk was stil. Baie stil. Want almal het geweet van iemand wat hulle moes bel. Iemand wat hulle vergeet het. Iemand wat dalk wag vir 'n oproep. Iemand wat dalk vanaand alleen sit. Toe maak die dominee sy Bybel oop en lees: "Wees bly saam met dié wat bly en treur saam met dié wat treur."
Romeine 12:15 Hy maak die Bybel toe.

En vir die eerste keer daardie dag het die mense verstaan: Jy kan nie saam met iemand treur as jy nooit tyd maak om hul hart te hoor nie.

BOODSKAP

Ons leef in 'n wêreld waar mense meer verbind is as ooit tevore, maar dikwels meer eensaam is as ooit tevore. Ons stuur boodskappe. Ons maak oproepe. Ons lees statusse. Ons druk "like". Maar baie mense sit steeds alleen. Baie mense huil waar niemand hulle sien nie. Baie mense sê:
"Dit gaan goed." Terwyl hulle harte swaar is. Soms het mense nie antwoorde nodig nie. Soms het hulle nie raad nodig nie. Soms het hulle net iemand nodig wat sal luister. Iemand wat tyd maak. Iemand wat regtig omgee.

Petrus het nie probeer om die hele wêreld te verander nie. Hy het eenvoudig tyd gemaak vir die mense wat God oor sy pad gestuur het. Een oproep. Een gesprek. Een besoek. Een hart op 'n slag.
Dalk is die belangrikste vraag nie hoeveel mense ons ken nie. Nie hoeveel geld ons gemaak het nie.
Nie hoeveel boodskappe ons gestuur het nie.

Maar:

Hoeveel harte het ons aangeraak terwyl ons hier was? Mag ons elke dag bid: "Here, help my om nie so besig te wees dat ek mense se pyn miskyk nie. Gee my oë om te sien, ore om te luister en 'n hart wat tyd maak vir ander."

Bybelvers : Filippense 2:4 "Julle moet nie elkeen na sy eie belange omsien nie, maar elkeen ook na die ander s'n."

Want soms verander 'n lewe nie deur groot dinge nie. Soms verander 'n lewe bloot omdat iemand tyd gemaak het om te luister.

b. Oom Willem

In 'n stil straat met ou bome het daar 'n man gewoon, wat niemand regtig geken het nie. Sy naam was Oom Willem.

Hy het alleen in 'n grys huis gebly. Die verf het afgedop, en sy tuin het lankal opgehou blom. Kinders het vinnig verby sy hek gehardloop, want almal het gesê: "Moenie naby daardie huis speel nie. Oom Willem hou nie van mense nie."

En dit het gelyk of dit waar is. Hy het nooit geglimlag nie. Hy het nooit gegroet nie. En as 'n bal oor sy muur beland het, het hy dit nooit teruggegooi nie.

Tot die dag toe Lila in die straat kom woon het. Lila was ses jaar oud. Met twee vlegseltjies en knieë vol skrape. Sy was nie bang vir honde of donker wolke nie — en beslis nie vir knorrige ou mans nie.

Die eerste week wat sy daar gewoon het, het haar bal natuurlik oor Oom Willem se muur gespring. Sy het by die hek gaan staan en geroep: "Oom Willem! My bal het verdwaal!"

Die gordyn het effens beweeg. 'n Paar minute later het die hek oopgekraak. Oom Willem het daar gestaan, ernstig, met die bal in sy hand. "Pasop waar jy speel," het hy kortaf gesê.
"Dankie!" het Lila breed geglimlag. "Oom is baie vinniger as wat Oom lyk." Hy het geblink.

Niemand het hom al in jare vinnig genoem nie. Van daardie dag af het Lila elke middag by sy hek gestop. Soms het sy net gewaai. Soms het sy 'n blommetjie deur die draad gesteek.
Een keer het sy 'n tekening gebring — 'n huis met 'n groot geel son en twee mense voor die deur. "Dis Oom se huis," het sy gesê. "Maar ek het die son bygesit. Want elke huis moet son hê."

Hy het nie geweet wat om te sê nie. Hy het lanklaas iets in sy hand vasgehou wat net uit vriendelikheid gegee is. Die waarheid was… Oom Willem was nie altyd knorrig nie.

Jare gelede het daar lag in sy huis gewoon. Sy vrou het rooi rose geplant. Sy dogter het in die tuin gedans.Maar 'n motorongeluk het alles stil gemaak. En toe die stilte eers ingetrek het, het dit gebly. Hy het sy hart toegemaak soos 'n deur wat nooit weer oopgemaak sou word nie. Want as jy nie liefhet nie, het jy minder om te verloor.

Dis wat hy gedink het. Een wintermiddag het Lila nie by die hek opgedaag nie. Die straat was ongewoon stil.
Oom Willem het homself gevang waar hy deur die gordyn loer… wag.

Teen laatmiddag het hy onrustig geword. Hy het gehoor Lila was siek. En sonder om te dink, het hy sy jas aangetrek. Hy het by haar huis se deur gestaan met 'n klein potjie sop — die eerste keer in jare dat hy weer vir iemand anders gekook het.

Lila se ma het verbaas gekyk. In die kamer het Lila bleek in die bed gelê. Toe sy hom sien, het haar oë geblink. "Oom het gekom!" het sy sag gesê. Hy het by haar bed gaan sit, ongemaklik, onseker.

"Ek het sop gebring," het hy gemompel. Sy het sy hand gevat. "Ek het geweet Oom het 'n sagte hart," het sy gefluister. Daardie woorde het iets in hom gebreek. Nie op 'n pynlike manier nie. Op 'n bevrydende manier.

Hy het besef sy hart was nooit regtig weg nie. Dit was net bang. Die lente daarna het die straat

anders gelyk. Oom Willem se tuin het weer begin blom. Hy het die kinders se balle teruggegooi. Hy het selfs begin om bankies reg te maak vir die park.

En elke middag het Lila langs hom in die tuin gesit. "Wat het verander, Oom?" het sy een dag gevra. Hy het na die rose gekyk wat weer blom. "Jy het my geleer," het hy sag gesê, "dat om lief te hê, nie beteken jy gaan nie weer seerkry nie… maar dat dit die enigste manier is om regtig te lewe."Lila het net geknik, soos iemand wat dit nog altyd geweet het.

En so het 'n klein dogtertjie met skurwe knieë en 'n groot glimlag 'n man met 'n toe hart geleer: Liefde klop geduldig. Liefde wag. En as jy dit eers weer toelaat… maak dit selfs die grysste huis warm.

4. So terloops ....

a. Old keys won't open new doors

b. TV lisensie

c. Is dit maar al?

Die seuntjie is saam met sy Ma in die winkel wat goed op die boek koop!
Na afloop van hul besigheid druk die Eienaar ń handvol lekkers in die outjie se hand en díé druk dit woordeloos in sy broeksak!
Ma vra hom:"Wat moet jy sê?" Hy trek sy skouers op en sê hy weet nie!
Ma gee hom so ligte klap agter die kop en sê driftig:"Wat moet jy sê, ha?" Wéér sê hy, hy weet nie!
Ma:"Wat sê ek as jou Pa vir my Vrydagaande die geld gee?"
Seuntjie glimlag breed en haal die lekkers weer uit sy sak! Hy kyk toe na die lekkers in sy hand, dan na die Eienaar! Wéér kyk hy na die lekkers in sy hand en toe stip na die Eienaar terwyl hy sê:"IS DÍT MAAR ÁL?"

d. Mighty Men – Bosveld 2026

🔥 Mighty Men Bosveld 2026 🔥
Broers, die Here roep ons! 🗓 30 Okt – 1 Nov 2026
📍 Plaas Uitkomst, Springbokvlakte,
Limpopo GRATIS TOEGANG EN KAMPERING
Bring seuns, vriende & pa's – tent, Bybel & hart vir Jesus. Aanbidding, boodskappe, kampvuur & egte manne-tyd. Vroue welkom Sondag.
Tag jou buddies: "Ek's in!" 💪👨‍👦

A1053707Registrasie op Quicket.
#MightyMenBosveld2026 #MMC2026

e. Bosveld vroue

5. Beplanning vir volgende maande

MIDDELBURG		NYLSTROOM	
Ons bedien 1 x 'n maand in **Middelburg**, 'n Vrydag en Saterdag. **Om afspraak te reël in Middelburg, kontak vir Sarel Reinecke ✆ 084 429 7016**		Om afspraak te reël in Nylstroom, kontak vir **Sarel Reinecke ✆ 084 429 7016**	
2026		**2026**	
10 & 11	Julie	Geen besoek	Julie
Geen besoek	Augustus	14	Augustus
4 & 5	September	11	September
2 & 3	Oktober	29 & 30	Oktober
6 & 7	November	Geen Besoek	November
Geen Besoek	Desember	Geen Besoek	Desember

6. Fisiese Wetenskap Aanlyn klasse

7. Afsluitings

Hemelse Vader,
Ek bring vandag die persoon wat hierdie Nuusbrief lees na U toe.
U ken hulle naam. U ken hulle hart. U weet presies wat hulle dra, selfs die dinge wat hulle nie vir ander mense kan verduidelik nie. Maak die storm in hulle gedagtes stil.
Waar hulle alles oordink, stres en bekommerd is oor dinge wat hulle nie kan beheer nie—die tydsberekening, die toekoms, die uitkoms en wat ander mense moontlik gaan dink of sê—herinner hulle daaraan dat niks hiervan buite U bereik is nie.
Verander die manier waarop hulle dink. Help hulle om minder te vra: "Wat as alles verkeerd loop?"
En meer te sê: "Selfs al verloop dinge nie soos ek gehoop het nie, sal God steeds by my wees. Hy sal my steeds vashou." Maak hulle geloof groter as hulle vrees.
Help hulle om nie aanhoudend die slegste moontlike uitkoms in hulle gedagtes af te speel nie.
Help hulle om nie meer vertroue in hulle vrese te plaas as in U getrouheid nie.
Bring hulle terug na vandag. Nie vasgevang in wat gister gebeur het nie. Nie uitgeput deur alles wat dalk môre kan gebeur nie.
Maar teenwoordig in hierdie oomblik, omdat U reeds hier is. Gee hulle vrede wat nie van perfekte omstandighede afhanklik is nie, maar in 'n volmaakte Verlosser gegrond is.
Hulle hoef nie alles uitgepluis te hê nie, want U sien reeds die hele pad. Help hulle om vandag iets van die gewig neer te sit wat hulle so lank alleen probeer dra het. Herinner hulle daaraan dat hulle gesien, geken en innig geliefd is.
En as U al is wat hulle het, herinner hulle daaraan dat hulle steeds alles het wat hulle nodig het.
In Jesus se Naam bid ek.
Amen.

(Afsluitings gebed met erkenning aan Dewald - Die e-boek Rustelose Gedagtes is gebore in 'n seisoen toe my eie gedagtes nie tot rus wou kom nie. Vandag wil ek dit heeltemal gratis met jou deel:
☞ *www.dewaldscheepers.com/go*
Jy kan die e-boek op die Daaglikse Hoop-app aflaai en ook na die reeks Rustelose Gedagtes luister.)

Baie seëninge vir julle almal - Sarel & Gerda Reinecke

Elkeen se lewe het 'n getuienis om te gee

Geloof is nie sien en dan glo nie, geloof is glo eers en dan sal jy sien.

FAITH: Forward All Issues To God

